

Fristelsen for børn, forvandling og opstandelseslegeme hos Paulus – og strid blandt de vakte

Dette fjerde nummer af tidsskriftets 81. årgang indeholder tre artikler, der har et bibelexegetisk tema, men samtidig demonstrerer hvordan, man kan gå til bibelske tekster fra meget forskellige perspektiver. Den fjerde artikel belyser et stykke nyere nordisk kirkehistorie.

I nummerets første artikel leverer *Louise Heldgaard Bylund* en undersøgelse af, hvordan perikopen om Jesu fristelse i ørkenen (Matt 4,1-11; Luk 4,1-13) bliver genfortalt i syv danske børnebibler fra de seneste 15 år. Bylund benytter i artiklen den narratologiske analyse som sit greb til at afdække fælles tendenser i den tolkning af perikopen, som børnebiblerne formidler. Det viser sig, at gengivelserne af fristelsesberetningen her primært tolker den som en moralsk eksempelfortælling. Det sker ikke så meget gennem direkte belærende udsagn. Derimod lægger børnebiblernes gengivelser op til en høj grad af identifikation med teksten. Kristologien i børnebiblernes fortælling har ikke først og fremmest (som hos evangelisterne) vægt på lydighed og troskab mod traditionen men snarere på Jesus som en stærk person, der træffer det rette personlige valg.

De næste to artikler beskæftiger sig begge fra hver sin vinkel med en central nytestamentlig tekst, 1 Kor 15. *Thomas Lederballe Pedersen* udlægger Paulus' udsagn 1 Kor 15,49 om at "bære det himmelske menneskes billede" i lyset af, hvad visualitetsstudier kan fortælle om samtidens romerske billedkultur. Her spiller forvandlingsmotivet en vigtig rolle, som det ses i Ovids *Metamorfoser*, og som det udmønter sig ikke mindst i udformningen af Augustus-fremstillinger, hvor Augustus' ophøjelse til en guddommelig figur legemliggøres i statuer, der på en gang har portrætlighed og fremstår stærkt idealiserende. I disse fremstillinger får den guddommeliggjorte Augustus-figur et udødeligt himmelsk legeme; og Pedersen argumenterer for, at kendskabet til denne form for legemlig forvandling fra den visuelle kultur har været en del af forståelseshorisonten hos Paulus' læsere.

Temaet for *Daniel Mikkelsens* artikel er ligeledes 1 Kor 15. Han diskuterer de to syn på hvad Paulus forstår ved opstandelseslegeme, "kødforståelsen" og "åndsforståelsen". Ifølge det første syn bevarer mennesket efter opstandelsen et legeme af kød, men i forherliget og udødelig kvalitet. Ifølge det andet syn bliver mennesket ved opstandelsen befriet fra kødet og får et legeme af et nyt uforgængeligt pneumatisk stof. Mikkelsen argumenterer indgående for den første opfat-

telse og påpeger bl.a., at med forståelsen af opstandelseslegement som kød bliver den forvandling, der finder sted, i højere grad kronologisk (fra fortabelse til frelse) end materiel (fra *sarks* til *pneuma*).

I nummerets sidste bidrag tager *Finn Aa. Rønne* en lidt underbelyst side af nyere nordisk kirkehistorie op. "Nyeangelismen" er en strømning, som især er kendt fra svenske vækkelsesmiljøer siden 1800-tallet, og som i Danmark har præget Luthersk Mission og Evangelisk Luthersk Missionsforening. Som inspirator for nyeangelismen nævnes Carl Oluf Rosenius (1816-1868). Artiklen påviser, hvordan man hos Rosenius finder påvirkning fra såvel den klassiske pietisme som herrnhutismen, og hvordan man kan se en fortsat spænding imellem disse to retninger ned gennem nyeangelismens historie.

Jesper Høgenhaven